

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวข้องโดยตรงในเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนจำหน่ายยาเสพติด กงทัฬหะเรื่อ ยังไม่มีผู้ใดศึกษาวิจัยมาก่อน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีดังต่อไปนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

กาญจณี หวังถิรอำนวย (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปิดรับข่าวสารกับความรู้อันป้องกันโรคเอดส์ในหญิงอาชีพพิเศษและชายบริการรักร่วมเพศ ในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการป้องกันกับโรคเอดส์ กับการรับข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นหญิงอาชีพพิเศษ จำนวน 200 คน และชายรักร่วมเพศ 100 คน ผลการวิจัยพบว่าทั้งหมดได้รับทราบหรือเคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์มาแล้ว และเมื่อวัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ส่วนใหญ่ตอบถูกต้องว่า โรคเอดส์คืออะไร ติดต่อกันได้อย่างไร คนกลุ่มไหนที่มีความเสี่ยงต่อโรคเอดส์สูง และรู้ว่าจะป้องกันโรคเอดส์ได้ด้วยถุงยางอนามัย แต่มีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 39.7) ที่ตอบถูกต้องว่าอาการสำคัญของโรคเอดส์ในระยะที่แสดงอาการเต็มที่เป็นอย่างไร สำหรับด้านการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคเอดส์นั้นถึงแม้ว่าส่วนใหญ่ (ร้อยละ 73.7) จะรู้ว่าถุงยางอนามัยป้องกันโรคเอดส์ได้ แต่ก็มีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 32.4) ที่ตอบว่าจะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ ถ้าจะพิจารณากันทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างจะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ ถ้าจะพิจารณากันทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การรับข่าวสารด้านการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์นั้น พบว่าสื่อบุคคล (เพื่อน บุคลากรทางการแพทย์ แฟน/คู่นอน และญาติพี่น้อง) เป็นสื่อที่ดีที่สุด

สำเร็จ แสงชื่อ และ สมชัย จิรโรจน์วัฒน์ (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ภาวะความวิตกกังวลและพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อเอดส์ ของกลุ่มบุคคลที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ

ภาวะความวิตกกังวลและการป้องกันโรคเอดส์ระหว่าง หญิงอาชีพพิเศษ กับชายอาชีพพิเศษ หญิงอาชีพพิเศษกับชายที่เกี่ยวข้องสำสอนทางเพศ และชายอาชีพพิเศษกับชายที่เกี่ยวข้องสำสอนทางเพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นกลุ่มหญิงอาชีพพิเศษ จำนวน 200 คน ชายอาชีพพิเศษ จำนวน 100 คน และชายที่เกี่ยวข้องสำสอนทางเพศ จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีภาวะความวิตกกังวลและพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์อยู่ในระดับปกติ หญิงอาชีพพิเศษ จะมีความวิตกกังวลสูงกว่าชายอาชีพพิเศษ และชายที่เกี่ยวข้องสำสอนทางเพศ ส่วนพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ ชายอาชีพพิเศษจะปฏิบัติได้ดีกว่าชายที่เกี่ยวข้องสำสอน และหญิงอาชีพพิเศษ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่มีความวิตกกังวลสูงกว่าปกติจะมีพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ดีขึ้นเรื่อย ๆ ตามระดับความวิตกกังวลที่เพิ่มขึ้น

วิภา กระแสกุลรัตน์ (2531) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง นักเรียนชายในโรงเรียนชายกับนักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษา นักเรียนหญิงในโรงเรียนสตรีกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชาย จำนวน 186 คน นักเรียนหญิง 214 คน ผลการวิจัยพบว่ามีนักเรียนร้อยละ 47.25 ที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ซึ่งในจำนวนข้อความรู้ที่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำนี้มีเรื่องของโรคเอดส์รวมอยู่ด้วย นักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษามีความรู้ดีกว่านักเรียนชายในโรงเรียนชาย นักเรียนโดยรวมมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ดี นักเรียนหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ดีกว่านักเรียนชาย

พิชิต พิกษ์เทพสมบัติ (2531) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์และการวางแผนครอบครัวของเยาวชนไทยอายุ 15 - 24 ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์และการวางแผนครอบครัวระหว่างเยาวชนในเขตเมืองกับเยาวชนในชนบท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นเยาวชนในเขตเมือง จำนวน 202 คน และเยาวชนในชนบท จำนวน 816 คน ผลการวิจัยพบว่า ในเรื่องของความรู้ของอาการโรคเอดส์นั้น ปรากฏว่ามีความแตกต่างอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเยาวชนที่อาศัยอยู่ในเมืองและชนบท เยาวชนชายและหญิง เยาวชนที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน เยาวชนที่กำลังเรียนหนังสือและที่ไม่ได้เรียนแล้ว เยาวชนที่ทำงานและที่ยังไม่ได้ทำงาน กล่าวคือ เยาวชนที่อยู่ในชนบทจะไม่ทราบอาการของโรคเอดส์ถึงร้อยละ 55.5 เมื่อเปรียบเทียบกับเยาวชนในเมืองที่ตอบว่าไม่ทราบร้อยละ 46.5 หรือเยาวชนที่มีการศึกษาน้อยกว่า ป. 4 จะตอบว่าไม่ทราบว่าอาการของโรคเอดส์เป็นอย่างไรถึงร้อยละ 63.6 ในขณะที่เยาวชนที่จบการศึกษาระดับ ม.4 ขึ้นไปตอบว่าไม่ทราบเพียงร้อยละ 33.3 เท่านั้น ในเรื่องความรู้ว่าโรคเอดส์ติดต่อได้อย่างไร ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน คือ เขตที่อยู่อาศัย เพศ อายุ การศึกษา การทำงาน และสถานภาพในการศึกษา ก่อให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อความรู้ว่า โรคเอดส์ติดต่อได้อย่างไร กล่าวคือ เยาวชนที่อยู่ในชนบทจะไม่ทราบว่าโรคเอดส์ติดต่อได้อย่างไร ร้อยละ 19 เยาวชนในเขตเมืองตอบว่า ไม่ทราบเพียงร้อยละ 8 เยาวชนที่มีการศึกษาน้อยกว่า ป. 4 ตอบว่าไม่ทราบโรคเอดส์ติดต่อได้อย่างไร ร้อยละ 27.4 ในขณะที่เยาวชนที่จบการศึกษาระดับ ม.4 ขึ้นไปตอบว่าไม่ทราบเพียงร้อยละ 1.9

ส่วนใหญ่เยาวชนเกือบทั้งหมดทราบหรือเคยได้ยินเกี่ยวกับโรคเอดส์ แหล่งข่าวที่สำคัญคือ สื่อมวลชน เยาวชนเหล่านี้ส่วนใหญ่จะทราบเรื่องอาการ เรื่องการติดต่อของโรค เรื่องการป้องกันโรค รวมทั้งการรักษาโรคเอดส์ได้อย่างผิด ๆ หรือไม่ทราบเลย เยาวชนเหล่านี้มีทัศนคติในทางบวก หรือเห็นด้วยกับการที่หนุ่มสาวควรจะรู้เรื่องวิธีคุมกำเนิด ทราบวิธีที่เหมาะสมเพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เยาวชนที่อยู่ในเขตเมืองหรือชนบทมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการทราบอาการของโรคเอดส์ การทราบว่าโรคเอดส์ติดต่อได้อย่างไร เยาวชนชายหรือหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการทราบอาการของโรคเอดส์ การทราบว่าโรคเอดส์ติดต่อได้อย่างไร และทางไหน

วีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์ (2531) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้เรื่องโรคเอดส์ของเยาวชนไทย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้เรื่องโรคเอดส์ของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นเยาวชนชายและหญิง จำนวน 1018 คน ในเขตเมืองและในชนบท ทั้ง 4 ภาค ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ของเยาวชนเกี่ยวกับโรคเอดส์ในส่วนที่เกี่ยวกับความร้ายแรงของโรคเอดส์ การรักษาโรคเอดส์ อาการ การติดต่อ การป้องกันโรคเอดส์ พบว่าร้อยละ 97 ตอบว่าโรคเอดส์เป็นโรคร้ายแรงถึงตาย แต่ในแง่ของการรักษาร้อยละ 30 กลับตอบว่า รักษาให้หายขาดได้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอาการร้อยละ 59 ตอบได้

ถูกต้อง และในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกัน ร้อยละ 41 ตอบได้ถูกต้อง ในรายละเอียดมีเพียง ร้อยละ 65 ที่ตอบได้ถูกต้องว่าใช้ถุงยางอนามัยป้องกันการติดต่อโรคเอดส์เมื่อมีเพศสัมพันธ์

เทพนม เมืองแมน (2531) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ ของกลุ่มเสี่ยงสูง ผู้ติดยาเสพติดชนิดฉีด ชายบริการรักร่วมเพศและหญิงโสเภณีในประเทศไทย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็น กลุ่มผู้ติดยาเสพติดชนิดฉีด จำนวน 358 คน ชายบริการรักร่วมเพศ จำนวน 162 คน และหญิงโสเภณี จำนวน 186 คน ผลการวิจัยพบว่า

ในด้านความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ คณะผู้วิจัยได้สอบถามเกี่ยวกับวิธีการติดต่อของโรค และแหล่งของข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ได้รับ คณะผู้วิจัยสรุปว่า ทั้ง 3 กลุ่ม ส่วนมากมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีพอสมควร นอกจากในบางเรื่อง เช่น ยังเชื่อว่ายังสามารถแพร่เชื้อได้มีอยู่มากพอควร ร้อยละ 64 และรู้ว่าขณะนี้ยังไม่มียารักษาโรคเอดส์ให้หายขาดได้ไม่มากเท่าที่ควร ร้อยละ 60 ส่วนแหล่งที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ได้รับความรู้จากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 44 จากวิทยุและโทรทัศน์ ร้อยละ 26 จากหน่วยงานสาธารณสุขของรัฐ ร้อยละ 14 และจากแหล่งอื่น ๆ ร้อยละ 16

ในหัวข้อทัศนคติที่คณะผู้วิจัยสรุปว่า ถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีทัศนคติที่ดีต่อการป้องกันโรคเอดส์ก็ตาม แต่มีเพียง ร้อยละ 44 ที่เชื่อว่าทุกคนรวมทั้งตนเองที่มีโอกาสติดเชื้อโรคเอดส์เกือบครึ่งหนึ่งที่ไม่วิตกกังวลว่าตัวเองจะติดเชื้อโรคเอดส์ ซึ่งสิ่งนี้อาจสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อในระดับลึกกว่ายังไม่วิตกกังวลกับปัญหาการติดเชื้อโรคเอดส์มากเท่าที่ควรจะเน้น แม้ว่าตัวเองอาจจะติดเชื้อโรคร้ายนี้ได้ เพราะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าประชาชนทั่วไป

ในด้านการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคเอดส์ทั้งด้านพฤติกรรมทางเพศและด้านการใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน พบว่าส่วนใหญ่ยังปฏิบัติตนไม่ถูกต้อง เช่น กลุ่มหญิงโสเภณีมีเพียง ร้อยละ 6 ที่ตอบว่าผู้มาเที่ยวใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มาใช้บริการ ในกลุ่มชายขายบริการนั้น ร้อยละ 70 ระบุว่าร่วมเพศทางทวารหนักเป็นประจำเพียง ร้อยละ 19 ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง สำหรับกลุ่มผู้ติดยาเสพติดมี ร้อยละ 77 ที่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่น

เปรมศักดิ์ เพียยุระ และ คณะ (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติต่อโรคเอดส์ระหว่างนักศึกษาในศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มคณะนอกศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติต่อโรคเอดส์ระหว่างนักศึกษาในศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ กับนักศึกษานอกศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาในศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 422 คน และนักศึกษานอกศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 419 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาในศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพมีความรู้และความตื่นตัวต่อโรคเอดส์มากกว่านักศึกษานอกศูนย์วิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยในนอกมีค่า ร้อยละ 47.85, ร้อยละ 46.46 ตามลำดับ) อัตราการไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อใช้บริการหญิงอาชีพพิเศษของนักศึกษาในศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพนอกศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ คิดเป็น ร้อยละ 71.01, ร้อยละ 89.14 ตามลำดับ ซึ่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นันทา เดชรัตน์ และคณะ (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาการติดเชื้อเอดส์ในกลุ่มเสี่ยงในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการติดเชื้อเอดส์ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นหญิงและชายโสเภณี จำนวน 1,086 คน จากสถานเริงรมย์ต่าง ๆ ผลการวิจัยไม่พบการติดเชื้อเอดส์ในกลุ่มหญิงโสเภณี สำหรับกลุ่มชายโสเภณี 100 คน พบผู้ติดเชื้อเอดส์ จำนวน 2 คน หญิงโสเภณีร้อยละ 53.75 มาจากภาคเหนือ ชายโสเภณีร้อยละ 54 มาจากภาคกลาง กลุ่มอายุ 16 - 24 ปี เป็นกลุ่มอายุที่พบมากที่สุด ทั้งหญิงและชายโสเภณี สถานบริการบาร์เกย์ เป็นแหล่งที่แพร่เชื้อเอดส์ หญิงโสเภณีจะเป็นผู้แพร่เชื้อเอดส์ในอนาคตในใกล้นี้

สุวิมล สันติสุขธนา (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขศึกษาในพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ของทหารเกณฑ์กองทัพเรือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขศึกษาต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นทหารเกณฑ์ จำนวน 79 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 39 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ 40 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ภายหลังจากได้รับโปรแกรมสุขศึกษา กลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ การรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรคสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

และมีการรับรู้ต่อความรุนแรงของโรค การรับรู้ต่อผลดีของการปฏิบัติ การปฏิบัติในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

2. ในกลุ่มทดลอง ภายหลังจากได้รับโปรแกรมสุขศึกษา กลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ การรับรู้ต่ออุปสรรคของการปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลอง และมีการรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค การรับรู้ต่อผลดีของการปฏิบัติสูงกว่าก่อนทดลอง

3. ภายหลังจากการทดลอง สัดส่วนของทหารเกณฑ์ที่ใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ของกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P.\text{Value} < .01$)

4. การปฏิบัติในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ของกลุ่มทดลอง มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับการรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

อาริยา และ เบนเนต (Arya and Bennet, 1968) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของนักศึกษาในแอฟริกาตะวันออกเกี่ยวกับพฤติกรรมร่วมเพศและกามโรค" (Attitude of college students in east Africa to sexual activity and venereal disease) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและการปฏิบัติตนเองในด้านการป้องกันกามโรคกับพฤติกรรมร่วมเพศและกามโรค กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาในแอฟริกาตะวันออก จำนวน 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 50 คน และกลุ่มทดลอง 50 คน ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติในเรื่องเพศ และการปฏิบัติตัวในด้านการป้องกันกามโรคอยู่ในเกณฑ์ต่ำ กลุ่มทดลองมีความสัมพันธ์ทางเพศบ่อยครั้ง และชอบดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ชอบเที่ยวสถานเริงรมย์ ส่วนกลุ่มควบคุมจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนรักและจะแต่งงานด้วย ถ้าหากตั้งครรรภ์ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทัศนคติเกี่ยวกับกามโรคและการป้องกันไม่ดีนัก

(Ishikawa, 1971) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้เรื่องเพศของผู้มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี ในญี่ปุ่น" (Sex knowledge of 15-24 year old in Japan) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้เรื่องเพศของกลุ่มผู้มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน

การวิจัยเป็นกลุ่มผู้มีอายุ 15-24 ปี จำนวน 3,884 คน ผลการวิจัยพบว่า การตื่นตัวและความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวนร้อยละ 70 ของวัยรุ่นคิดว่าตนเองมีความรู้เรื่องเพศไม่เพียงพอ และต้องการให้มีหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียน

ไพร์ส เดสมอนด์ และ คูกูลกา (Price, Desmond and Kukulka, 1985) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเข้าใจและไม่เข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนในโรงเรียนไฮสกูล (High school students' perceptions and misperception of AIDS) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ ความเชื่อและความประพฤติกี่ยวกับโรคเอดส์ในโรงเรียนไฮสกูลตามตัวแปรเพศ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ค่อนข้างจำกัด นักเรียนชายมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนหญิง

บาลเลย์ (Balsley, 1989) (อ้างถึงใน Dissertation Abstracts International, 1989) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความรู้ ความเชื่อ และความประพฤติที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ ในโรงเรียนไฮสกูลชนบทระดับ 10" (Survey of knowledge, belief and selected behavioral practices related acquired immunodeficiency syndrome among urban 10th grade public high school students) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สํารวจและเปรียบเทียบ ความรู้ ความเชื่อ และความประพฤติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนในโรงเรียนไฮสกูลชนบทระดับ 10 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนรู้ว่าเอดส์ติดต่อได้ทางเข็มฉีดยา (ร้อยละ 91) ไม่ได้สวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 93) และแม่ถ่ายให้ลูก (ร้อยละ 86.5) นักเรียนเข้าใจผิดมากและมีความคิดรวบยอดผิดผลาดเกี่ยวกับการติดเชื้อรูปแบบอื่น ๆ นักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย เชื่อว่านักเรียนที่เป็นเอดส์มีสิทธิ์ไปโรงเรียน เธอเต็มใจเรียนกับนักเรียนที่เป็นเอดส์

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

สำหรับเยาวชนที่มีการศึกษาต่ำจะมีความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ถูกต้องน้อยกว่าเยาวชนที่มีระดับการศึกษาสูง ส่วนใหญ่เยาวชนเกือบทั้งหมดทราบหรือเคยได้ยินเกี่ยวกับโรคเอดส์จากสื่อบุคคลมากที่สุด เยาวชนที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองจะทราบข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องมากกว่าเยาวชนที่อยู่ในเขตชนบท

สำหรับกลุ่มที่เสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ ส่วนใหญ่มีความรู้ ทักษะที่เพียงพอสมควรในการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคเอดส์ ด้านการรับทราบข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ ส่วนมากทราบจากสื่อมวลชน ส่วนกลุ่มทหารเกณฑ์ กองทัพเรือ ที่เข้าร่วมโปรแกรมสุขศึกษา หลังจากเข้าร่วมในโปรแกรมแล้วมีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ทุกด้านมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมสุขศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

เกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และจำนวนมากยังต้องการมีการเรียนเพิ่มเติม นักเรียนชายมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนหญิง ส่วนด้านเจตคตินักเรียนหญิงจะดีกว่านักเรียนชาย จากการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและในต่างประเทศแล้ว ยังไม่มีงานวิจัยเรื่องความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนจากทหารเรือ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงเป็นการศึกษาวิจัยในกลุ่มวัยรุ่นอีกกลุ่มหนึ่งที่น่าสนใจที่ทำวิจัย